

વર્ષ-૧૩, અંક-૧૦, સંવત ૨૦૧૪ કારતક સુદ-૭,
પ્રસિધ્ધ તા. ૨૭-૧૦-૨૦૧૭, શુક્રવાર
છુટક નકલ રૂા. ૬-૦૦, વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

જ્ય પરમાત્મા

યશિંશ્ચ પ્રણવજ્ઞાનં ધ્યાનં તસ્ય વિરાજતે ।
પરમબ્રહ્મનિષ્ઠા ચ યસ્મિન્ ભાતિ સુમંગલે ॥
દીક્ષાં પ્રદાય શિષ્યેભ્યો જીવન્મુક્તિ દદાતિ ચઃ ।
વ્યાસં તે વલ્લભં પ્રેમશા મહાન્તં સદ્ગુરું નતાઃ ॥

જેઓમાં પ્રણવનું જ્ઞાન અને ધ્યાન ઓતપ્રોત થઈને વિરાજે છે, સુમંગલ એવા જેઓમાં પરમબ્રહ્મનિષ્ઠા પ્રકાશી રહી છે, શિષ્યોને દીક્ષા આપી જેઓ જીવન્મુક્તિ આપે છે, તે મહાન સદ્ગુરુ વલ્લભ વ્યાસને અમો પ્રેમપૂર્વક પ્રણામ કરીએ છીએ.

ધાર્મિકીં નિજસિદ્ધિ ચ સંસ્થાપ્ય સદ્ગુરૌ પુનઃ ।
આત્માનં બ્રહ્મભાવે ચઃ સંયોજયતિ સંતતમ્ ॥
અન્તેવાસિનમાત્માનં મત્વા સદ્ગુરુમાશ્રયત્ ।
તસ્મૈ રમૂજિલાલાય ગુરુદેવાય નો નતિઃ ॥

ધાર્મિક અને આત્મિક સિદ્ધિઓને સદ્ગુરુને આધારે છોડીને, જેઓ હંમેશા આત્માને બ્રહ્મભાવમાં મગ્ન રાખે છે, જેમણે પોતાને એક અન્તેવાસી (શિષ્ય) તરીકે માનીને સદ્ગુરુનું શરણું લીધું છે, તે રમુજીલાલ ગુરુદેવને અમો પ્રણામ કરીએ છીએ.

મહારાજશ્રી વલ્લભરામે લખ્યું છે કે :-

છપ્પાઓ.

અહંકારી જન જેહ, છાકમાં પૂરો ભરાયે;
ખાડો ખોદી આપ, સ્વહાથે પોતે દટાયે.
ગુનાના એકરાર, બચાવ કરતાં કહેવાયે;
દેતાં ધર્મ બોધ, વિકાર વાણ બોલાયે.
પ્રભુનો ડર છોડીને, મુમત પૂરો તાણતો;
વલ્લભ અંતે શું થશે ? તે મૂરખ નવ જાણતો. ૧.
આકડાના તૂર તુલ્ય, ઊડવાનો આંભમાની;
સદાય સ્થિતિ એક, કોઈની નથી રહેવાની.
સૂર્ય, ચંદ્ર ફેરફાર, થાય તો શું શા લેખે ?
મૂર્ખના સરદાર, અહંપદમાં શું દેખે ?
રાખવી શીતળતા સહનતા, સ્વભાવ સંસારને ગમે;
ઉત્તમ વૃક્ષ શાળી તણું, કણ બેઠે નીચું નમે. ૨.
ચઢી જાય છે છાક, બધે પાડે છે શાખો;
કેમ જાણ્યું કે રહીશ ? સદા આખો ને આખો ?
સમય સમયની છાંચ, ફેરે તડકો ને શીળો;
શા ઉપર છલકાય ? થાય લીલો ને પીળો ?
સદા કોઈની રહી નથી, રાવણ સરખા બૂડીયા;
કંઈ રાણા કંઈ રાજ્યા, વલ્લભ જગમાં ઊડીયા. ૩.

દૃષ્ટાંત

એકવાર અર્જુનને ગર્વ ચઢ્યો કે હું શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો સૌથી લાડીલો ભક્ત છું, કારણ કે શ્રીકૃષ્ણપ્રભુ સ્વયં મને પાંડવોના ધનંજય નામથી બોલાવે છે. પ્રભુનો મારા પ્રત્યે એટલો બધો પ્રેમ છે કે પ્રેમાવશમાં તેમની બેન સુભદ્રા મને સોંપી છે. રણભૂમિમાં મારા સારથિ બન્યા એટલું જ નહિ પણ મારા શરીર પર અને ઘોડા પર

પડેલા ઘાને પણ તેઓએ ધોયા અને ઈલાજો કર્યા છે. મેં તેઓની પ્રસન્નતા માટે કોઈપણ જાતના કાર્યો કર્યા નથી, તો પણ તેઓ મને સદા સુખી જ જોવા માંગે છે અને મારા સુખ અને આનંદથી તેઓને પૂર્ણ શાંતિ થાય છે. સાચે સાચ હું તેમનો પરમપ્રિયતમ છું.

પ્રભુએ અર્જુનનો ગર્વ તરતજ તોડી નાંખવાની તૈયારી કરી. એક દિવસે તેઓ અર્જુનને વનભૂમિના માર્ગમાં લઈ ગયા. વનમાં અર્જુનને જોયું તો એક નગ્ન માણસે પોતાના બેઉ હાથમાં ખુલ્લી તલવાર રાખી અને તે ભૂમિ પર પડીને સૂકું ઘાસ ખાઈ રહ્યો છે. અર્જુને શ્રીકૃષ્ણભગવાને પૂછ્યું કે :- હે પ્રભો ! આ કેવો જીવ છે ? શ્રીકૃષ્ણપ્રભુ વિસ્મય પામી બોલ્યા કે :- એ તો કોઈ ક્ષીબ (શરાબી) માલમ પડે છે અને તેનું ભોજન પણ અત્યંત વિચિત્ર દેખાય છે.

વનમાં શ્રીકૃષ્ણપ્રભુ એક શીલાખંડ પર બેઠા અને એકલો અર્જુન તે નગ્ન વ્યક્તિ પાસે જઈ બોલ્યો કે :- પુણ્યવ્રત ! મને ક્ષમા કરો, મારું કૌતૂહલ સમાવવા જણાવો કે આપે માનવોચિત ભોજનનો પરિત્યાગ કરીને આ સૂકા ઘાસને તમારું ભોજન કેમ બનાવ્યું છે ?

ક્ષીબ :- તારો પંથ જુદો છે. તારી ઉત્કંઠાનું નિરાકરણ કરવાનો મારી પાસે અવકાશ નથી. આવા તુચ્છ પદાર્થો પર વૃથા ચિંતા કરવાનો મારી પાસે અવસર નથી.

અર્જુન :- હે યોગેશ્વર ! આપને અને આપના આ અહિંસાના મહાવ્રતને મારા નમસ્કાર છે. તમોએ આ બેઉ હાથમાં નગ્ન તલવાર શા માટે રાખી છે, તે જણાવો.

ક્ષીબ :- તારી ઉત્કંઠા નિરંકુશ છે. જો તું મારા શત્રુઓને મારવાની પ્રતિજ્ઞા કરે તો જ હું તને મારા અંતરની વાત કરું અને તારો દાસ બની જાઉં.

અર્જુન :- શું આપનો કોઈ શત્રુ છે ?

ક્ષીબ :- તે શત્રુઓ તો આખા વિશ્વના શત્રુઓ છે. આ શત્રુઓએ મારા પ્રાણપ્રિય સખા શ્રીકૃષ્ણપ્રભુને અપમાનિત કર્યા છે.

અર્જુન :- તે શત્રુઓના નામ ઠામ આપો તો હું જરૂર તમારા વતી તેઓનો સંહાર કરીશ. મારા શબ્દો પર આપ વિશ્વાસ રાખો.

ક્ષીબ :- મારા પરમસખા જગત્પાલક પ્રભુ સૂતા હતા. તેમની છાતી પર ભૃગુએ લાત મારી છતાં પ્રભુએ કહ્યું કે વિપ્રવર્ય ! આપના ચરણોને ચોટ લાગી હશે. તેઓ ભૃગુના ચરણોને પોતાની ગોદમાં લઈને દબાવવા લાગ્યા. પરંતુ ભૃગુએ શ્રીકૃષ્ણપ્રભુ તરફ દૃષ્ટી પણ ન કરી. જ્યારે હું ધ્યાનમાં મારા પરમમિત્ર પ્રભુના હૃદયમાં ભૃગુના પદ-ચિહ્નને દૂર કરી શકતો નથી યા મિટાવી શકતો નથી, એટલે તે બ્રાહ્મણને આ તલવારથી મારી નાંખવા તૈયાર થયો છું.

અર્જુન :- આ ભૃગુઋષિ તો આદિપુરુષ છે અને તેને મારી નાંખવાથી તમોને બ્રહ્મહત્યા લાગશે. તે બ્રહ્મહત્યાના કારણે આપના અહિંસાના મહાવ્રતને પણ કલંક લાગશે.

ક્ષીબ :- મારા પ્રાણપ્રિયતમ બંધુને માટે એવું ક્યું અશક્ય કાર્ય છે કે જે હું ન કરી શકું ?

અર્જુન :- આપ બીજા કયા માણસનો વિનાશ ચાહો છો ?

ક્ષીબ :- તેં નથી સાંભળ્યું કે જેણે પાંચ પાંચ પતિ કર્યા છે, તે દ્રૌપદીએ દુર્વાસાના શાપથી બચવાને માટે પોતાનું એહું શાક મારા સખાને ખવડાવ્યું છે ? જો તે સ્ત્રી મને મળી જાય તો અવશ્ય આ ખડ્ગ તેના પર ચોંટી જાય.

અર્જુન :- હે યોગેશ્વર ! શું મારી માતાએ બ્રહ્મહત્યા અને સ્ત્રીહત્યા કરવાને માટે મને સ્તનપાન કરાવ્યું છે ? કોઈ ક્ષત્રિયોચિત કાર્ય હોય તો મને આજ્ઞા કરો.

ક્ષીબ :- જો તને થોડો પણ તારા શૌર્યનો ગર્વ હોય તો તું જેણે મારા સખાને ઘોડાની લગામ હાથમાં સોંપી સારથિ બનાવ્યા છે, અને જે બીજાની શક્તિ ઉધાર લઈને મનમાં પોતાને વીર માને છે, તે ક્ષત્રિયાધમ નિકષ્ટ યોદ્ધાનો વિનાશ કર અને ક્ષત્રિયકુલને નિષ્કલંક કર. એ કૃત્રિમવીર જો મારી સામે આવી જાય તો હું તેને તાત્કાલિક મારી નાંખીશ. કેમકે તેણે જગદીશ્વરનું બહુંજ મોટું યા અકલ્પનિય અપમાન કર્યું છે.

હવે અર્જુનને ભાન આવ્યું કે તે પોતે ગર્વ અને અભિમાનના કૂપમાં કેટલો ઊંડો ડૂબેલો છે. તરતજ તેના મદ અને ગર્વ નષ્ટ થઈ ગયા અને મનમાં સમજી ગયો કે મારું હિત અને કલ્યાણ કરવા માટે જ શ્રીકૃષ્ણપ્રભુએ આ યોજના ઘડી છે.

ક્ષીબની રજા લઈ અર્જુન પ્રભુ પાસે જઈ પહોંચ્યો.

ભગવાને અર્જુનને કહ્યું કે આ પુરુષ તો મદોન્મત્ત માલમ પડે છે, તને ત્યાં હથિયાર વિના મોકલી મેં ઠીક કર્યું નથી, કારણ કે મને ચિંતા રહેતી હતી કે કદાચ તે તને મારી નાંખે.

અર્જુન કહ્યું :- હે ભગવાન ! તે પ્રચંડ મૂર્તિ તો મને જ ગોતી રહી છે.

અંતે ભગવાને અર્જુનને તે પુરુષ બાબત સર્વ રહસ્ય સમજાવ્યું અને કહ્યું કે ત્રણે લોકમાં તે મારો પ્રધાન ભગવદ્ભક્ત છે. તેણે અહિંસાપ્રત ધારણ કર્યું છે એટલું જ નહિ પણ પોતાના પ્રાણનો પણ મોહ છોડ્યો છે. છતાં મારા અપમાનનું ધ્યાન આવતાં જ તે બ્રહ્મહત્યા, સ્ત્રીહત્યા આદિ કરવાં તૈયાર થઈ જાય છે. વસ્તુતઃ સર્વનો ત્યાગ કરીને તેણે મારી એકલાની જ શરણાગતિ સ્વીકારી છે.

અંતે ક્ષીબ અર્જુનને જોતાં જોતાં જ શ્રીકૃષ્ણભગવાનના હૃદયમાં પ્રવિષ્ટ થઈ ગયો. આ દૃશ્ય જોઈને અર્જુનનો અહંકાર ગળી ગયો.

મદ કોઈનો રહ્યો નથી અને રહેવાનો નથી. કેનોપનિષદ્માં કહ્યું છે કે શ્રીવિશ્વેશ્વર નારાયણે મોટા મોટા દેવોનો પણ ગર્વ ઊતારી નાંખ્યો છે. સત્તા અને લક્ષ્મીનો મદ પણ નકામો છે. દુનિયામાં માન પુરુષને નથી પણ લૌકિક વિદ્યા, સત્તા, ધન આદિ ઉપાધિને છે. વળી રૂપનો અને યૌવનનો ગર્વ પણ નકામો છે. વિદ્યાનો ગર્વ પણ મિથ્યા છે. માટે મનુષ્યે અભિમાન ન કરતાં સદા નમ્રતા ધારણ કરવી જોઈએ. તે માટે કહ્યું છે કે :-

છપ્પા

કોઈને ધન અહંકાર, કોઈને રૂપતણો છે;
કો જનને વિદ્યાય, કોઈને જથે ઘણો છે.
કોઈ આબરૂવાન, કોઈને બળ જોદ્ધનો;
કોઈને હુન્નર હાથ, કોઈને હુકમહોદ્દાનો.
કોઈ જનને નામના તણો, કોઈને હંકાર કુળનો;
પણ વ્યાસ કહે જે રાખશે, તે જીવ છેપટ ધૂળનો. ૧
હોય જોબનનો મદ, હદ વાળે વળી ઉંધો;

સો મણ દીજે શીખ, કદાપિ થાય ન સુધો.
બહુ બળ ને અહંકાર, જાર વિકાર ભરેલો;
કટુ વેણ કુચાલ, હરનીશ ઠરેલો .
આંખડી પાંખડી ખીલતી, જોબન ચડતા લોહીનું;
કહે વલ્લભ જીવાનીયો, કહ્યું ન માને કોઈનું. ૨

(“વલ્લભ નીતિ”માંથી)

ડાહ્યા મનુષ્યે પોતાની સ્થિતિનો કે વસ્તુનો ગર્વ કરવો ઉચિત નથી, કારણ કે મનુષ્યની તમામપ્રકારની સ્થિતિઓ અને તેની સર્વ વસ્તુઓ નાશવંત છે. પરંતુ મનુષ્યે મંગળપ્રદ અભિમાન રાખવું હિતાવહ છે. જેમકે મારા માતાપિતા ઉચ્ચ કુળના છે, માટે મારાથી આવું નીચ કર્મ ન થવું જોઈએ, મારા ગુરુદેવ સત્યવક્તા છે તો તેના શિષ્યરૂપે મારાથી અસત્ય ભાષણ કરી ન શકાય, વગેરે મંગળપ્રદ અભિમાન રાખવાથી મનુષ્યની ઉન્નતિ થાય છે.

મહારાજશ્રી વલ્લભરામે ષડ્ગુણવિષે બહુ સુંદર કથન કર્યું છે કે :-

(૧)

જાગને તું જાદવા - એ રાગ.

જીવડા તું જાગને મુક્તિ મોક્ષ માગને, લાગ લક્ષમાં એક પૂર્ણ બ્રહ્મ શું;
ત્રિતાપ ટાળવા સત્ય વસ્તુ ભાળવા, ખાળવા ખલકના ખેલ ગમશું. ૧
માયા મદ મોહ તે અલૌકિક દ્રોહ એ, વિષરૂપ વિષયો વેરી જાગ્યા;
કામક્રોધ મોહ લોભ મદ મત્સર સૌ, ભવોભવ શત્રુ થઈ લાગ્યા. ૨
મોહ મલકાવતો લોભ લલચાવતો, કરાવતો કામદેવ કૃત્ય કૂડા;
ક્રોધ તે લડાવતો મદ તે ચડાવતો, મત્સર વલ્લભ તેણે નર્કકૂડા. ૩

(૨)

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો - એ રાગ

સૃષ્ટિ લીલા જોવા ઈશ્વર ઈચ્છા, ઉત્પન્ન થઈ જેવા રે;
પોતાના પ્રાણીને પૂછવા માટે, હરિએ તેડ્યા તેવા રે. ૧
બેઉ કર જોડી સઉ જીવ ઊભા, અંતર ઊલટ આણી;
તે પ્રાણીને પૂછવાને વદ્યા, વિશ્વપતિ મુખ વાણી. ૨

કહો તમે જીવ શાના છો ભોગી, વિષયના કે અમારા;
 તે સાંભળીને સહુ જીવ બોલ્યા, અમે તો ભોગી તમારા. ૩
 તેવું સુણી કહ્યું વિશ્વપતિએ, થાશો મા વચને વીલા;
 સાચું જૂઠું જોવાને માટે, રચી મોહ જાળ લીલા. ૪
 દેહરૂપી ઘણા દેશ બનાવ્યા, તેમાં મૂક્યા ચોર ચારે;
 કામક્રોધ ને મોહ લોભ, એ વાસ્યા મહી વિશ્વાધારે. ૫
 તે ચાર ચાડીયા ડાંડીયા ધુત્તા, લુચ્યા લઈગા ઠગણા;
 કુમાર્ગી કુલક્ષણી કુબુદ્ધ, નીચા નઠારા ને નગણા. ૬
 એવી લીલા કરી કહ્યું જીવોને, સંચરો સંસારી હોવા;
 ત્યાગ ન થાવું ને ના લપટાવું, ઈચ્છું શુદ્ધ જોવા. ૭
 સાચું જૂઠું જણાશે તમારૂં, બહાર ચોરો સંગ જાવો;
 ડાઘ ન લાગે ને દૂર રહેવું, લાભ લઈ અહીં આવો. ૮
 સંસાર રીતિને શાસ્ત્રની નીતિ, રાખજો તેમાં દેહી;
 ચાર ચોરોના શત્રુ ન થાશો, રહેજો તે સંગ સ્નેહી. ૯
 ચોરની ચોરીમાં ના ચોરાશો, ઠગોથી નવ ઠગાશો;
 તેવું સુણી સર્વે શીશ નામ્યું. કીધો દેહી દેશ વાસો. ૧૦
 ગયા ગર્ભમાં ગોવંદ ગાયા, પ્રશવ્યા પછી પોતે;
 હું હાં તું ત્યાં કરવા લાગ્યા, ફરીયો જીવ હતો તે. ૧૧
 રમતાં જમતાં યૌવન આવ્યું. થયો કામી ને ક્રોધી;
 લોભ લાગ્યો ને મોહમાં પડ્યો, દુર્ગુણ સાઘ્યા શોધી. ૧૨
 પરદારને કામજ આપ્યો, કંગાલ શું ક્રોધ કીધો;
 પ્રપંચ પાપને છળની છરીઓ, દઈ લોભે લહાવ લીધો. ૧૩
 મોઢ્યો જુદા રંગની માનિની જોઈ, મોઢ્યા મોટાને વાદે;
 પહેરી ઓઢી ને દેહ દીપાવી, ફાટ્યો નઠારાને નાદે. ૧૪
 એક એવો ચારે ચોર તણો ચોર, થઈ વધી પડ્યો આપે;
 મૂળનો નિશ્ચય ભૂલી ગયો ને, પૂરણ ભરાયો પાપે. ૧૫

બીજા જીવે કરી બહુ ચતુરાઈ, ચોર ઠગોને ન ગાંઠીયો;
 કામકોધ મોહ લોભને તજવા, ભસ્મયોળી વન નાઠ્યો. ૧૬
 ત્રીજો જીવડો થયો સંસારી, પરણીને લલાવો લીધો;
 લોભ નીતિનો મોહ નીતિનો, ક્રોધ નીતિસર કીધો. ૧૭
 જળકમળવત્ રહ્યો એ, થયો ધ્યાની ને દાની;
 પછી ત્રણે પડ્યા જ્યાં હતા, ત્યાં લીધી હરિએ જુબાની. ૧૮
 કહો તમે જઈ શું કરી આવ્યા, તો પહેલો પ્રાણી ભાખ્યો;
 તમે કહ્યું તું ચોર તણો સ્નેહ, રાખજો માટે મેં રાખ્યો. ૧૯
 બીજો કહે ના ન્હોતું કહ્યું એમ, તું તારી શુદ્ધિ ચૂક્યો;
 હું ઠગનાથી ઠગાયો નહિ ને, અરણ્ય જઈ દેહ મૂક્યો. ૨૦
 ત્રીજો કહે મુજ કામજ વ્યાખ્યો, પરણ્યો પ્રેમદા સાથે;
 ઉદર પોષણ લોભ કર્યો ને, કુડ છોડી રખ્યો હાથે. ૨૧
 કુમાર્ગી પર ક્રોધજ કીધો, સ્વચ્છતાનો મોહ રાખ્યો;
 તેવી ત્રણેની જુબાની લઈને, પહેલાને નરકમાં નાંખ્યો. ૨૨
 બીજો જીવડો ત્યાગી થયેલો, તેહ તણો બોજ માખ્યો;
 નાશી કોરો રહ્યો તે શી નવાઈ, માટે ફરી દેહ આખ્યો. ૨૩
 ત્રીજો જીવડો રીતિનીતિનો, તે પર પ્રેમજ કીધો;
 શ્રીઅવિનાશીએ દઈ શાબાશી, બોલાવી શરણ લીધો. ૨૪
 આ દષ્ટાંત સિદ્ધાંત શોધો, ચારે ને ત્યાગ ન કરવા;
 ભાસે અનીતિ શાસ્ત્ર આધારે, ત્યાં તેને પરહરવા. ૨૫
 પરણી નારી સદા બ્રહ્મચારી, પરણ્યો પતિ તે સતિ;
 તે શું કરે કામકીડા તો તેને, શાસ્ત્રથી પાતક નથી. ૨૬
 સ્ત્રી સુત ને શઠ શું ક્રોધ કરવો, શુભ પંથે રહે થોભી;
 કપટ રહીત ઉદ્યોગ કરે તો, તેને ન ગણાય લોભી. ૨૭
 પરણી પત્ની ને પોશાક ઉપર, રીતે રહે મન મોહી;
 વિપ્ર દેવસ્થાન જૂજવા ઝાંખે, તેને ન કહે મોહ કોઈ. ૨૮

તરછટ ત્યાગે તો સૃષ્ટિ ભાગે, લપટાયે લાગે લુણો;
 ગીતાજીના બીજા અધ્યાયનો, ચોસઠમો શ્લોક સુણો. ૨૯
 તેમાંથી સારો સાર જણાશે, ગુણની કહેણી કહેવું;
 બત્રીસ દંતમાં જીભ્યા રહે છે, તેવી રીતિસર રહેવું. ૩૦
 તે જીભ દંતમાં નથી દબાતી, ને દંતથી કાર્ય કરે છે;
 તેવી રીતિથી જે જીવ રહે તે, ભક્ત હરિનો ઠરે છે. ૩૧
 કામક્રોધે મોહ લોભ એ, હરિએ કર્યા ઘણા ઘાટે;
 છે જીવડા ધર્મી કે અધર્મી, તે ખેલ જોવાને માટે. ૩૨
 હક હોય ત્યાં રાખવા બીજે તજવા, એ છે કહેનારાનો હેતુ;
 વ્યાસ વલ્લભ વદે સહુ, પ્રાણી ચેતો તમે હું ચેતું. ૩૩
 (“ભાવાર્થ પ્રકાશ”માંથી)

૪૬

શિષ્ય:- મનોસાધનાનો સામાન્ય માર્ગ શું છે, તે જણાવો.

ગુરુદેવ :- મનને વશ કરવું તે સર્વોત્તમ છે. જેનું મન રાખોડી. જેવું થઈ જાય તેની સર્વ ઈન્દ્રિયો નિષ્ક્રિય બની જાય છે. સાધારણ રીતે સઘળી ઈન્દ્રિયોને ક્રમેક્રમે વશ કરાય તો છેલ્લે મનને વશ કરી શકાય છે, કેમકે મન જીતવું બહુજ દુર્લભ છે. ઘડીપળમાં અસંખ્ય યોજન ચાલનાર અશ્વ તે મન છે. આપણે થાકીશું પણ મન થાકવું મુશ્કેલ છે, મનની ગતિ અતિ ચપળ અને સત્વર પકડતાં વાર લાગે તેવી છે. પરંતુ મહાજ્ઞાની પુરૂષોએ જ્ઞાનરૂપી લગામવડે મનને અટકાવી મન ઉપર વિજય મેળવેલો છે.

ઈન્દ્રિયજીત થવું સહેલ છે પણ મનોજીત થવું મુશ્કેલ છે. કેટલાક માટે છે કે ઈન્દ્રિયોને જીત્યા વિના મન જીતાશે નહિ, ત્યારે કેટલાક માને છે કે મનને અટકાવતાં ઘણી મુશ્કેલીઓ નડશે, પરંતુ જો એક વખત મનને જીતી ગયાં તો સર્વ ઉપર વિજય મળશે. કેટલાક મહર્ષિઓએ કહ્યું છે કે લક્ષ સેનાનાયકોને જીતનાર અનેક પડ્યા છે, પણ સ્વાત્માને જીતનાર બહુ દુર્લભ છે. દશલાખ બહાદુર લડવૈયાને જીતનાર વીર પુરૂષ કરતાં પોતાના આત્માને જીતનાર સમર્થ પુરૂષ છે.

(વધુ આવતાં અંકે)

૨૦૧૮ના વર્ષ માટે ચેતવણી લવાજમ ભરવા બાબતે સૂચના

આથી ચેતવણી માસિકના દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોને જણાવવામાં આવે છે કે ચેતવણી માસિક ૨૦૧૮ના વર્ષ માટેનું લવાજમ લેવાનું ચાલુ હોવાથી દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોએ પોતાનું લવાજમ નિયુક્ત પ્રતિનિધિઓને ત્યાં સમયસર ભરાવી દેવું.

(લવાજમ ભરવાની છેલ્લી તા. ૩૧-૧૨-૨૦૧૭ છે,
ત્યારબાદ લવાજમ સ્વીકારવામાં આવશે નહીં.)

લવાજમ મનીઓર્ડરથી મોકલવાનું એડ્રેસ :-

ચેતવણી કાર્યાલય, શ્રીવલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૭૦/- તથા આજીવન લવાજમ રૂ. ૧૫૦૦/-

લવાજમ સ્વીકારવા અંગે નિયુક્ત કરેલ પ્રતિનિધિઓ :-

(૧) શ્રી ઝૂંકારેશ્વર મંદિર,
ઠે. શ્રી વલ્લભવાડી,
રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.	(૧૦) શ્રી છત્રકુમાર વલ્લભભાઈ મહેતા
ઠે. મોટીનેહર પાસે, મુ.પો. વાંસકુઈ,
વાયા-કચ્છેલિયા, તા.મહુવા, જી.સુરત.
(૨) વલ્લભ માનવોધ્યારક મંડળ
વલ્લભાશ્રમ, મુ.પો. અનાવલ,
તા. મહુવા, જી. સુરત.	(૧૧) શ્રી છીતુભાઈ ખુશાલભાઈ પટેલ
ઠે. રામબાગ સોસાયટી, અસ્તાન રોડ,
મુ.પો. બારડોલી, જી.સુરત.
(૩) શ્રી ઉત્તમભાઈ જેસીંગભાઈ પટેલ
મુ.પો. ખટાણા, વાયા-આંબાતલાટ,
તા. ધરમપુર, જી. વલસાડ.	(૧૨) શ્રી હરીશભાઈ મગનભાઈ પટેલ
મુ.પો. અટગામ, તા.જી. વલસાડ.
(૪) શ્રી બાબુભાઈ ઉક્કડભાઈ નાયક
ઠે. પટેલ ફળિયું, મુ.પો. આછવણી,
તા. ચીખલી, જી. નવસારી.	(૧૩) શ્રી પ્રતાપભાઈ કુંવરભાઈ રાજપુત
ઠે. વજીરફળિયા, નવી પોસ્ટની સામે,
મુ.પો. માંડવી, તા. માંડવી, જી. સુરત.
(૫) શ્રી મગનભાઈ આર. કાંહડોળિયા
પ્રાથમિક શાળા, મુ.પો. શામગઢાન,
તા. આહવા, જી. ડાંગ.	(૧૪) શ્રી પ્રેમાભાઈ એમ. પટેલ
સેક્ટર-૭, બ્લોક નં. ૧૨૦/૨,
ચૌધરી સ્કૂલની સામે, ગાંધીનગર.
(૬) શ્રી ઈશ્વરભાઈ સુરજીભાઈ વસાવા
ઠે. પરોઢા હાઉસની બાજુમાં,
મુ.પો. સોનગઢ, જી. સુરત.	(૧૫) શ્રી ધનસુખભાઈ રામભાઈ પટેલ
ઠે. કૃષ્ણકુંજ સોસાયટી, કચેરીની પાછળ,
તા. વાંસદા, જી. વલસાડ.
(૭) શ્રી ભુપેન્દ્રસિંહ જશુભાઈ સોલંકી
મુ.પો. નરોલી, તા. સેલવાસ,
જી. દાદરાનગર હવેલી.	(૧૬) પ્રમોદભાઈ નાનુભાઈ પટેલ
ગુજરાતી શાળાની સામે, મુ.પો. પરીયા
તા. પાટડી, જી. વલસાડ વાયા ઉદવાડા
(૮) શ્રી કંચનભાઈ મંછુભાઈ પ્રજાપતિ
ઠે. પ્રજાપતિ મહોલ્લો, મુ.પો. મોટીવેડ,
તા. ચોર્યાસી, જી. સુરત, વાયા કતારગામ.	(૧૭) રમેશભાઈ રસમાભાઈ ચૌધરી
મુ.પો. વ્યારા, તા. વ્યારા.
(૯) શ્રી અરવિંદભાઈ સી. લાડ
એ-૯, દેવ્યાની એપાર્ટમેન્ટ
(એમ.જી રોડ) બોરીવલ્લી પૂર્વ, મુંબઈ-૬૬.	(૧૮) જગુભાઈ છગનભાઈ આહીર
મુ.પો. નાની દેવસર, તા. ગણદેવી,
જી. નવસારી.

છુટક નકલ રૂા. ૬-૦૦
વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

વ્યાસ:

“જ્ઞાન, ધ્યાન અને શ્રદ્ધા ત્રણે એકત્ર થાય તેનું જ નામ “ભક્તિ” છે ભક્તિનું સ્વરૂપ એ છે કે :- પ્રભુના ગુણ સાંભળતાં જ જેના મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત ઈત્યાદિની ગતિ પ્રભુ તરફ એક અવિરિક્ત (અખંડ યા સતત) પ્રવાહ તરીકે વહેવા લાગે એટલે જેમ અનેક પર્વતોને ભેદી ગંગાજીનો પ્રવાહ સમુદ્ર તરફ વહો જાય છે, તેમ સંસારના અનેક વિઘ્નો ભેદીને મન, બુદ્ધિ આદિની ગતિ ભગવાનમાં તલ્લીન થઈ વહેવા લાગે એ “ભક્તિનું સ્વરૂપ” છે અને જ્યારે તે તન, મન અને સર્વ ભાવનાઓ પ્રભુ તરફ વહેવા લાગતાં આત્મા પણ પ્રભુમાં જ તન્મય થવા તત્પર થાય અને પ્રભુ ચરણ-શરણમાં આત્માની પરમ્ શાંતિ માંની અનંત પ્રેમના પ્રવાહથી વહેતો આત્મા, ઈંદ્રિયો, મન આદિના વેગ સહિત પોતાના દેહને છોડી દે અને આત્મસમર્પણ કરે તે “સર્વોત્કૃષ્ટ ભક્તિનું સ્વરૂપ છે.”

વર્ષ-૧૩, અંક-૧૦, સંવત ૨૦૭૪ કારતક સુદ-૭, શુક્રવાર ૨૭-૧૦-૨૦૧૭

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી : જયવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ
વલ્લભવાડી રામભાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
દ્વારા તા. ૨૭-૧૦-૨૦૧૭ના રોજ પ્રસિધ્ધ કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય : વલ્લભવાડી, રામભાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ : ભવાની ઓફસેટ, ૩/૨૦, કેલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.